

Het vreemde lingenlegioen vergeet, niét....

Nederlander na 29 jaar gegrepen wegens desertie

(Van onze speciale verslaggever)

Het leger vergeet niet. De Nederlandse schokbreker-monteur Klaas Plantinga uit Sneek (50) is in het lieflijke Zuidfranse plaatsje Villeneuve-Loubet door een vreemd lot getroffen: 29 jaar geleden deserterde hij uit het Franse vreemdelingenlegioen, thans is hij voor dit feit aangehouden door de gendarmerie.

Vergeeld biljet

Klaas Plantinga wist in 1937 uit het garnizoen van het Franse vreemdelingenlegioen in de Tunesische stad Sousse te ontvluchten. Hij ontspande naar Nederland en trouwde. Tijdens de oorlog werkte hij in het verzet in Amsterdam.

In oktober van het vorig jaar kreeg de monteur een baan aangeboden bij de Franse vestiging van de Nederlandse schokbrekerfabriek Kony in Villeneuve-Loubet. Al die maanden heeft hij daar met zijn vrouw krachtens een provisorische verblijfsvergunning in een caravan op een kampeerterrein gewoond.

Pas toen het er om ging de heer Plantinga een definitieve verblijfsvergunning te verschaffen, ontdekten de autoriteiten een vergeeld aanklabijet waarin zijn opsporing werd verzocht.

Dat gebeurde enkele dagen geleden en prompt werd hij door de gendarmerie gearresteerd en overgebracht naar de gevangenis van Cagnes-sur-Mer, waar hij overigens een grote mate van bewegingsvrijheid genoot. De Nederlandse afgevaardigde bij de Franse directie van de Kony-fabriek in Villeneuve, de heer H. Toom, zei, dat de heer Plantinga vol goede moed is. „Zelfs de gendarmerie vindt het een belachelijke aangelegenheid, dat de monteur in bewaring werd genomen. Iedereen is ervan overtuigd dat de zaak met een sissers zal aflopen”.

Nazi-mentaliteit

Dit geldt te meer, omdat de motieven van de heer Plantinga om te deserteren uit het vreemdelingenlegioen respectabel zijn. Omstreeks 1937 deed een duidelijke nazi-mentaliteit in dat korps zijn intrede. Ook de Franse autoriteiten zijn thans geneigd ten aanzien van deserties, in die tijd gepleegd, een welwillende houding aan te nemen. Zijn echtgenote is eveneens optimistisch getemd over de naaste toekomst. Zij heeft uitvoerig met haar man kunnen spreken.

Onze Parijse correspondent deelt mee, dat Klaas Plantinga waarschijnlijk nog drie à vier weken in voorarrest zal blijven voordat zijn zaak wordt behandeld door een militair tribunaal in Marseille. Gisteren is hij vanuit Cagnes-sur-Mer overgebracht naar Aubagne bij Marseille, waar het hoofdkwartier van het vreemdelingenlegioen is gevestigd.

Het parket van het militair tribunaal in Marseille wil zich bijna niet wettigen over de zaak tegen Plantin-

ga. Desertie is, vooral in de ogen van het vreemdelingenlegioen een misdaad, die bijna als verraad wordt beschouwd, zo gaf men te kennen. Maar aan de andere kant heeft het legioen na de Algerijnse oorlog een paar van zijn romantische veren moeten laten.

In de Nederlandse ambassade in Parijs was men gisteren van het lot van de Nederlandse monteur nog niet op de hoogte. De consul-generaal, de heer A. C. L. Tiebackx, zou terstond de nodige stappen ondernemen om met de Nederlandse gevangene in contact te treden. De consul in Nice was wel ingelicht en hij zou van zijn kant een advocaat in de arm nemen.

Klaas Plantinga is een forse man met een Friese kop. Hij heeft in zijn jonge jaren het avontuur in het fameuze vreemdelingenlegioen gezocht, maar na een tijdje was de aardigheid er voor hem wat afgesletten. Volgens zijn vrouw kwam dat ook, omdat de Franse fascistische boventoon voerden in het legioen: „Daar was Klaas tegen”.

Door woestijnen

Op 22 oktober 1937 gaf hij er de brul aan en verwisselde zijn roodgebruide uniform voor een Arabische djellaba, een rode, wijde mantel.

Bijna een jaar lang heeft hij toen met een karavaan door de woestijnen geworven, tot hij eindelijk de kans schoon zag zich onder zijn voornaam Klaas op een Portugees vrachtschip in een haventje in Tripolis aan te monteren. Via Lisabon kwam hij met een Duitse boot tenslotte in Amsterdam terecht, verheugd zijn familie weer in goede gezondheid terug te vinden.

Gedurende de oorlog maakte Plantinga zich verdienstelijk in het verzet in Amsterdam en langzamerhand raakte zijn verleden in het vreemdelingenlegioen voor hemzelf in het vergeetboek.

De militaire autoriteiten in Frankrijk beschikken echter over een sterker geheugen en vermoedelijk zou Klaas Plantinga er beter aan hebben gedaan, zich niet in het hol van de leeuw te begeven. Desertie behoort nu eenmaal tot de overtredingen of misdaden die nooit verdagen.

„Groot avonturier”

„Klaas Plantinga was een groot avonturier”, zegt de 61-jarige weduwe Jeltje Plantinga-Kuipers, zijn stiefmoeder. Zij woont in Sneek. „Als 16-jarige jongen is hij van huis gegaan. Eerst kwam hij nog geregeld naar Sneek, maar de laatste 14 jaar heeft hij nooit meer iets van zich laten horen. Het avontuur zat hem in het bloed en hij durfde wel wat aan”.

Op 16-jarige leeftijd ontrok Klaas Plantinga zich aan de voogdij en sloot hij zich aan bij de Communistische Partij Nederland. Hij werd een trouw lid van de partij, nam dienst bij de nationale brigade in Spanje om te strijden tegen de dictator Franco. Twee jaar lang heeft hij in de burgeroorlog gevochten. Daarna tekende hij voor het vreemdelingenlegioen.

In 1937 deserterde hij vanuit Tunesië samen met vijf Duitsers. Terug in Nederland kwam Klaas Plantinga in dienst bij het Volksdagblad. Na de oorlogsjaren kreeg hij zijn Nederlanderchap, dat hij in de Spaanse burgeroorlog had verspeeld, terug. Hij had namelijk in de illegaliteit vele burgers van de dood weten te ydden door hen te laten onderduiken.

Het dagblad „De Waarheid” nam hem in 1945 in dienst als chef van de expeditie. In opdracht van het partijbestuur van de CPN zou hij

oarna een bezoek hebben gebracht aan het Communistische Jugendfestival in Berlijn en vandaar is hij doorgereisd naar Moskou.

Na die reis zwoer Klaas Plantinga het communisme voor goed af. Via ingezonden stukken en spreekbeurten op vergaderingen vertelde hij van het afschuwelijke systeem van bloed en tranen. Op 28 maart 1952 kregen de communisten hun kans. Met grote trom maakten zij bekend dat op een PvdA-verkiezingsbijeenkomst in Wormerveer Klaas Gulle zou spreken.

Deze Klaas Gulle was echter Klaas Plantinga. In „De Waarheid” van 29 maart omvat het verslag bijna een halve pagina. Zodra Plantinga zijn verhaal had gedaan stond er een man op die riep: „Ik ken jou, Jij heet geen Gulle, maar Plantinga. Je bent een dief en een smokkelaar”.

Grote consternatie bij de aanwezigen, die deze ontknoping niet hadden verwacht. In het verslag van „De Waarheid” bleef geen spaan heel van de ex-communist.

Twee dagen later nam „Het Parool” een ingezonden stuk op van Klaas Plantinga, waarin hij de kritiek weerlegde en waarin hij een vernietigende visie gaf over de Sowjet-Unie. Na deze politieke rel is het zeer rustig geworden rondom de figuur van Plantinga.

Stormachtige bijeenkomst in Bonn van CDU-fractie Erhard tegen in herenigd Du

Bondskanselier Erhard van West-Duitsland heeft gisteren duidelijk doen uitkomen dat de Duitse bondsregering niet bereid is na de Duitse hereniging Russische troepen op Duitse grond te aanvaarden.

In een stormachtige bijeenkomst van twee uur van de christen-democratische fractie van de bondsdag zei Erhard, dat de aanwezigheid van Russische troepen op Duitse grond na de hereniging niets anders zou

L.D. OVER RADIO EN T.V. — L.D. OVER RADIO EN T.V. — L.D. OVER RADIO EN T.V.

BUENO ALS KOSMONAUT